

[Hagen Hagensen]

bag ved det. Det er en kendsgerning, at der ligger en skattemæssig stigning for langt de fleste i det, ikke mindst for den gruppe, der egentlig har hårdest behov for ikke at få øget deres skattetryk yderligere.

Derfor er vi ikke tilhængere af at gå ind for dette forslag. Vi må gennemgå det, men vores stillingtagen er på forhånd givet: vi kan ikke medvirke hertil.

Glistrup (FP):

I over 5 år har vi fremskridtsfolk anstrengt de pædagogiske evner, der er os beskåret, til at påvise, at arbejdsløsheds- og valutagælds-katastroferne har præcis samme rod, nemlig at vi har et for højt omkostningsniveau for det danske produktionsliv. Det har holdt meget hårdt igennem lang tid at få det synspunkt igennem, det lød bestandig med 1930'ernes økonomiske sammenhænge fra statsministerens og andres side: nej, hver gang vi gør noget for at gavne på beskæftigelsen, kommer vi til at skade betalingsbalancen og vice versa. Men det er jo ikke sandt, og det er, ligesom om der her med påskeæggets fødsel er begyndt at blive en vis forståelse selv ind i det træge socialdemokrati for, at der under nutidens forhold med den meget høje arbejdsløshedsunderstøttelse sammenlignet med, hvad situationen var i 1930'erne, er den fælles rod til begge de to store ulykker, som hedder for høje produktionsomkostninger.

Vi må herefter se at komme igennem med at bruge vore pædagogiske evner til det næste led, nemlig når man skal til at iagttage, hvad det så er for nogle produktionsomkostninger, der er for høje, med at få fastslået, at det, der er den altdominerende produktionsomkostning i dette land, er indkomstkatten. Nok er det således, at når man ser på en omkostningsspecifikation i et firmaregnskab, står indkomstkatten ikke som nogen selvstændig post. Der står renter, arbejdsløn, transport, råvareindkøb og mange andre ting, men når man spalter disse ting op, indgår i virkeligheden indkomstkatten som en produktionsafgift i alle disse omkostningers enkelte poster. Derfor er det sammenlagt så langt, langt den dominerende produktionsomkostning og dermed den afgørende bakterie, som har påført landet de sygdomme, som

hedder den store arbejdsløshed og det store underskud over for udlandet.

Derfor er det i den situation, med det forlig, hvoraf dette forslag behandler en lille del af de problemer, man vil bekæmpe, så vigtigt at forstå, at dem bekæmper man først og fremmest ved at få nedsat indkomstkatten. Derfor er det sørgeligt at se, at en del af forliget går ud på at skærpe indkomstkatten, og vi må håbe, det kan lykkes os efterhånden at få tilstrækkelig megen evne til at kunne vinde forståelse hos fremtidens forligsmagere – for der er jo selv ikke blandt dem, der nu har sluttet forliget, nogen, der tror, at det er det sidste og endelige forlig, man har indgået for at løse de to store problemer – forståelse for, at det, der må være krumtappen i ethvert forlig, der skal løse landets problemer, er indkomstkattenedsættelse.

Da dette forslag går ud på indkomstskatteforhøjelse, er det meget let for fremskridtspartiet at finde sine egne ben, hvor vi skal stemme: vi skal selvfølgelig stemme nej til det.

Men forhåbentlig vil behandlingen både i salen og i udvalget hjælpe os et bitte nyk fremad til, at også andre kan begynde at forstå, hvordan de økonomiske sammenhænge er her i sidste tredjedel af det 20. århundrede.

Nu er der selvfølgelig det i forslaget, som i hvert tilfælde ved første øjekast må glæde et fremskridtshjerte, at man kommer op på et skattefrit bundfradrag på 16.000 kr. Det er da det højeste, vi har haft nogen sinde tidligere, og det er vi da glade for at se. Men det er unægtelig indpakket i, at man for det første ikke kompenserer for de forskellige fiduser, man har lavet i forbindelse med vedtagelsen af bundfradragene for 1979 og 1980, hvor man har holdt disse bundfradrag kunstigt nede, og man derudover med henblik på den videre udvikling for 1982 og kommende år begynder at overføre det pristalsfusk, som man vedtog i december måned, og som jo havde virkning for lønberegningerne, så det nu også får virkning for skatteeftersøgningerne. Derfor kan end ikke den omstændighed, at man når op på et bundfradrag, der i 1981 bliver på de 16.000 kr., hjælpe noget som helst på, at grundholdningen fra fremskridtspartiets side bliver afvisende over for det forslag, der her er tale om. Det var sørgeligt, at vi oplevede, at man for året 1979 gik over